

İlahiyatçıların Torpilli Gezisi

— Recep K. · 09 Temmuz 2019

İLAHİYATÇILARIN TORPİLLİ GEZİSİ

Sene 2002... Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden bir gurup öğrenci mezuniyet gezisi yapmak isterler. Güzergahları Sakarya'dan başlayıp Konya'da kahvaltı, Urfa'da iki günlük gezi, Kahramanmaraş'ta dondurma molası ve nihayet Sakarya'ya dönüş.

Konya'ya vardıklarında sabah olmuştu. Günlerden Cuma idi. Niyetleri kahvaltıyı Alaaddin Tepesi'nde yapmaktı. Güzel bir çay bahçesi buldular. Yanlarında getirdikleri ile açıkavada harika bir kahvaltı yaptılar.

Cuma namazını müteakip öğle yemeği için Selçuk Otel'e gidildi. Otelin sahibini tanımıyorlardı. Sakarya'dan bir işadınının selamı ile misafir edildiler. Otel sahibi ilahiyatçıları karşıladıktan sonra yemek yenilecek yere kadar ilahiyatçılara eşlik etti. Yemek esnasında nereden geldiklerini, hangi üniversitede okuduklarını ve SAÜ İlahiyat'ta tanıdığı bir hocayı sordu otel sahibi. Öğrenciler tanıdıklarını söyleyince, otel sahibi, o hocayı çok sevdiğini söyledikten sonra şef garsonu çağırıp "arkadaşlara sınırsız etlemek" dedi. Gurup o kadar etlemek yedi ki ertesi gün sabah kahvaltısına kadar acıkan olmamıştı.

Gece 01,00 gibi Urfa'ya varırlar. Kalacakları adresi o saatte tarif üzerine ararlarken polis karakolunun önünden farkında olmadan ikinci kez geçtiklerinde polisler aracı durdurur. Plaka da yabancı olunca araç polislerin dikkatini çekmiştir. Polis siren sesini duyan ilahiyatçılar bir anda panik olurlar. Kimlik kontrolü yapan polislerden biri öğrencilerden birinin kimliğinde Bolu yazdığını farkedir. Polis de Bolu'ludur. Bu, öğrencileri rahatlatan harika bir tevafuktur.

Tanışırlar. Gerginliğin yerini kısa bir süre hemşehri sohbeti alır. Bolu'lu öğrenci, mezuniyet gezisi için Urfa'ya geldiklerini, gece kalacakları adresi bulamadıklarını söyler. Polisler de, adresin neresi olduğunu sorup öğrendikten sonra "takılın peşimize" derler. Öğrenciler polis eskortu eşliğinde kalacakları adrese varırlar.

Gece bir Kur'an Kursunda kalırlar. Sabah sade bir kahvaltı yaptıktan sonra o gün kendilerine ev sahipliği yapacak olan müteahhit ile Urfa'yı gezmeye başlarlar. Müteahhit ilahiyatçılara nerelere gideceklerini ama öğle ve akşam yemeklerinin sürpriz olduğunu söyler.

Öğle olduğunda müteahhit onları şantiyeye götürür. İyice acıkmışlardır fakat Atatürk barajının bereketi ile yetişmiş taze sebze ve meyvelerle öğle yemeği geçiştirilir. Misafir umduğunu değil bulduğunu yermiş. Akşam ise Valilik konuk evinde ilahiyatçılar için özel rezervasyon yapılmıştır. Bu harika bir sürpriz olur.

Olağanüstü bir Sıra Gecesi yaşarlar.

Urfa müftülük görevlisi biri öğrencilere iki gün boyunca Urfa'da mihmandarlık eder. Dönüşte planda Atatürk Barajı'nı da ziyaret etmek vardır.

İlahiyatçılar baraj alanına vardıklarında başka üniversitelerden sırf Atatürk Barajı'nı görmek ve teknik bilgiler edinmek için otobüslerle gelen öğrenci kabileleri olduğunu görürler. (Bendeniz İstanbul Teknik Üniversitesi'nden gelen öğrencilerle sohbet etmiştim). Çok kalabalıktır. Fakat o gün için bir sorun vardır. İki genel müdür barajı teftişe gelmiştir. Ziyaretler iptal edilmiştir.

İlahiyatçılar pes etmezler. Kendilerine mihmandarlık yapan müftülük görevlisi baraj alanında bulunan caminin görevlisini arayıp durumu izah eder. Aldığı yanıt, iki genel müdürün birden teftiş yaptığını, ziyaretçi kabul edilmediğini ancak kendisinin bir yol bulacağını söyler.

Birazdan müjdeli haber gelir. İlahiyatçılar Atatürk Barajı'na girerler. Kendilerine cami görevlisi ve bir teknisyen mihmandarlık eder. Tribünleri görürler. Teknik detayları dinlerler. Kumanda odasına gidip sistemin nasıl çalıştığını uzun uzun dinlerler. Sorular sorup cevaplar aldıktan sonra ilahiyatçılar, üniversitelerden gelen öğrencilerin hayran bakışları arasında Atatürk Barajı'ndan ayrılırlar.